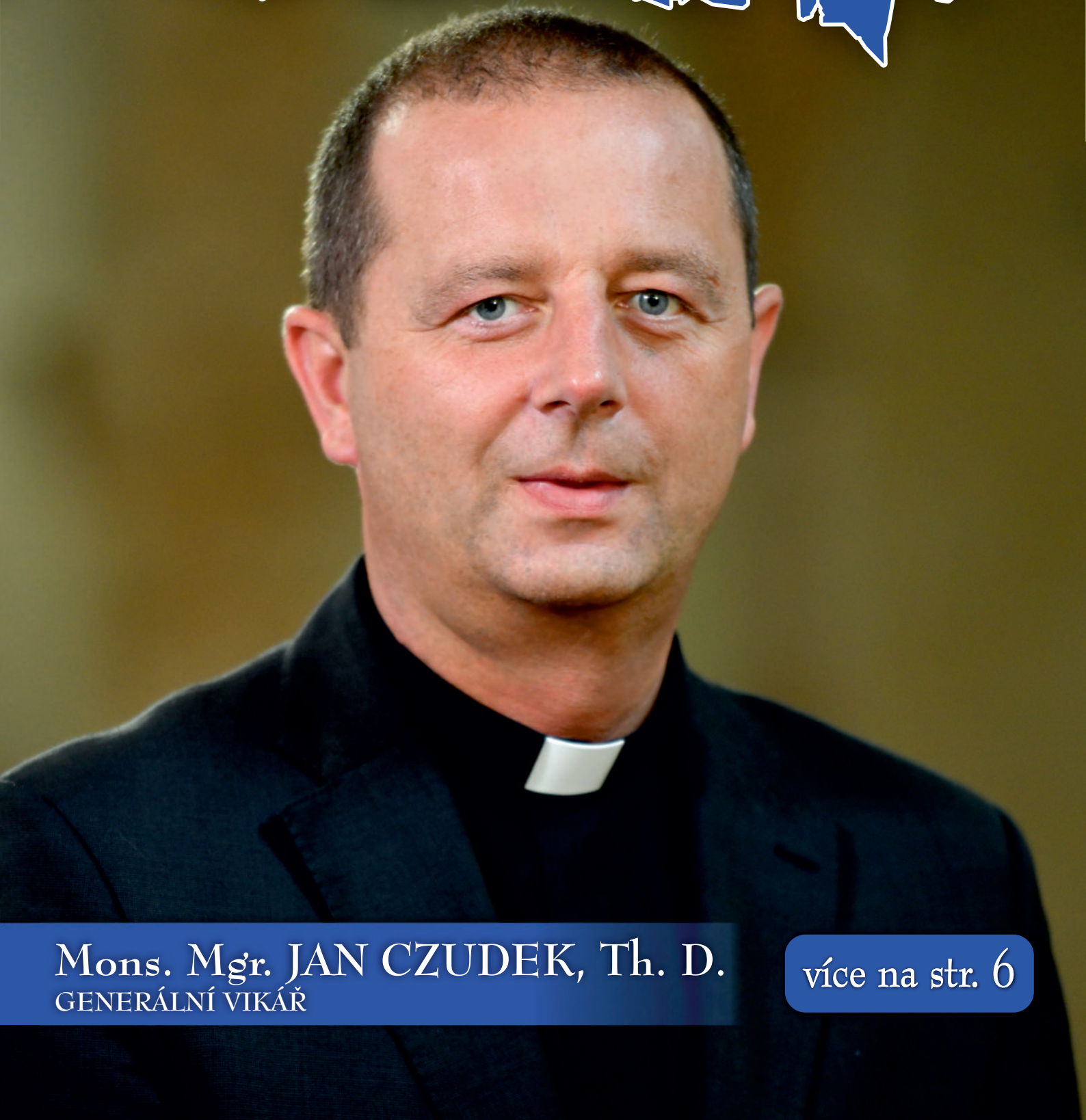

JACKi ZPRAVODAJ

12/2025

KULTURA ~ SPORT

www.jackijablunkov.cz

Mons. Mgr. JAN CZUDEK, Th. D.
GENERÁLNÍ VIKÁŘ

více na str. 6

Život za ružu

Milé čitateľky a čitateľa,

odkedy si pamätám, december bol vždy mojím najobľúbenejším mesiacom v roku. Najprv som sa tešila na prvé snehové vločky, potom som s nadšením očakávala Mikuláša (a tajne dúfala, že od neho dostanem viac než varechu a uhlie). S mamou sme oprášili recepty na tradičné vianočné koláčiky a piekli a piekli – neraz až do rána. Keď nám s bratom začali prázdniny, život bol zas o niečo veselší a bezstarostnejší. Ráno sme mohli zostať v posteli a večer naopak dlhšie hore. S tatom sme zdobili stromček, počúvali koledy a jedli želatínové salónky... Neodmysliteľnou súčasťou toho celého bolo i sledovanie televízie a nespočetného množstva krásnych rozprávkových príbehov, ktoré sme poznali už aj odzadu. Nad jedným z nich by som sa s vami rada zamyslela.

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden bohatý kupec, ktorého najmilšia dcéra sa volala Bella. Kupec ale v priebehu hrozivej búrky prišiel o všetok svoj majetok a jeho rodina bola zruinovaná. Šťastie ich však neopustilo. Jedného dňa sa unavený kupec vracal domov z neúspešnej obchodnej cesty. Stratený blúdil lesom, keď náhodou objavil niečo úžasné: hrad plný bohatstva! Pri odchode z neho, obdarovaný šperkami a honosnými šatami pre jeho staršie dcéry, zbadal nádherný ružový krík. Tu si spomenul na Bellu a jej skromnú prosbu o jediný kvet ruže. Za jeho krádež ho ale pán zámku, obludné zviera, odsúdil na smrť slovami „život za ružu“. Bella, pre kupca to najcennejšie na svete, prichádza na hrad vymeniť svoj život za otcov...

Bratia a sestry, keď v týchto dňoch rozmýšľam o poslaní Vianoc, kdesi v mojom vnútri sa znova a znova ozýva tá istá myšlienka: Boží Syn Ježiš prichádza na svet vymeniť svoj život za ten môj. V Biblii o tom čítame hneď na niekoľkých miestach – napríklad v Prvom liste apoštola Petra (1Pt 3, 18): „Kristus trpel raz navždy za

hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.“ Vianoce sú nezvyčajnou správou o Božej добрote a láske pre každého jedného z nás. V Jeho očiach máme nevyčísľiteľnú hodnotu! Ježiš sa nenarodil v Betleheme ako malý človečik preto, aby sme sa raz za rok rozplývali nad Jeho nevinným detským úsmevom v jasliach. Prišiel, aby sme ja a vy mohli spoznať Lásku, ktorá dáva zmysel životu i smrti. Aby zmenil naše zúfalstvo na nádej a priniesol nový začiatok – vo vzťahu k Bohu, k druhým ľuďom aj k nášmu vlastnému ja. Aby odpustil, aby liečil. Aby zomrel a vstal z mŕtvych – aby sme i my mohli žiť. Verím, že tohtoročný advent a vianočné sviatky budú obdobím, kedy Boh opäť zvláštnym spôsobom vstúpi do vášho života a dá vám prežiť, ako veľmi Mu na vás záleží – možno aj pri sledovaní vašich obľúbených rozprávok :). Modlím sa za vás a želim krásne a požehnané Vianoce!

vikárka Jana Moravcová
SCEAV Návsí

Vánoce hrajou glórií

28. 12. 2025
Jablunkov
Kostel Božího Těla
15:00 hod.

**PETR
KOTVALD**

Hosté
Sbor ZŠ Jablunkov
Chór PSP Jablunków
„Jabloneczka”

Předprodej vstupenek v
JACKi do 19. 12. 2025

280 Kč/senior
350 Kč/dospělí
450 Kč/na místě

smsticket

PRZEMYSŁAW I NOSZAK, KSIÓŃŻE CIESZYŃSKI, GUBERNATOR CZECH

W dziejach pograniczo ślónsko-ciesko-polskiego jawi się postać ksiynca cieszyńskiego Przemysława I Noszaka jako niezwykle barwno, wryncz filmowo. Jego talenty dyplomatyczne sprawiły, że tym piastowski ksióŃżę wkroczył do wielkiej polityki europejskiej, kany łodnosił znaczące sukcesy. Urodzony kole roku 1332–1336 łobjón Ksiynstwo Cieszyński w 1358 roku. Trzy roki wciaśnij, młody ksióŃżę, ubrany w ksióŃżynce szaty, wyruszo na praski dwór cysorza i króla czeskiego Karola IV Luksemburskiego. Tam — w blasku bogato zdobionych sal, wśród pochodni, heraldycznych tarcz i wielojynżynnych rozmów ówciesnych elit całego cesarstwa rzymskiego — zdobywo wysoki urzód syndzigo nadwornego. Tym krok łoznaczo dło niego wejści w świat wielkiej dyplomacji: walczy tu nie jyny ł sprawy własnego ksiynstwa, lecz aji ł ważne sprawy dynastyczne rodów królewskich i ksióŃżynnych całej Europy Środkowej i aji Anglii. W roku 1361 doprowadzo do zawarcia układu miyndzy Pragóm a margrabióm brandenburskim Karolym V — był to jego pyrsi wyński sukces na arynie miyndzynarodowej. A tych sukcesów było mnoho. Władcy, ło kierech interesy zabiegoł umieli się mu łodwdziynć. Królowie czescy wysokimi stanowiskami, królowie polscy nadaniami ziym na pograniczu polsko-cieskim, a taki król Anglii, Ryszard II, prziznoł mu roczne uposażyni 500 funtów szterlingów jako wyraz uznania, za misym dyplomatycznym, kiero doprowadziła do jego małżynstwa z Anną Luksemburską, siostrom króla Wacława IV, co było na ówciesne cisy kwotom iście królewskóm. Przemysław stoł się w pewnym łokresie nejważniejszyóm postacióm po cysorzu na praskim dworze, gubernatorym Czech, a cysor Karol IV powierzoł mu coraz poważniejszy zadania rangi państwowej. Ło ówciesnej pozycyi ksiynca cieszyńskiego świadczy nejlepiej fakt, że uczestniczył w słynnym zjeździe europejskich władców w karczmie u Wierzyńka w Krakowie.

KsióŃżę Przemysław nie zaniedbuje swojego macierzystego ksiynstwa. Dziynki koligacjom dynastycznym i dobrym relacjom z królami cieskimi i polskimi przyłónczo stopniowo do Ksiynstwa Cieszyńskiego ziymie łokolińnych ksiynstw ślónskich. Jednak w pamiynce Cieszyńian pozostanie głównie jako tym, kiero dobrze dło ł rozwój gospodarci i kulturalny ksiynstwa. Z jego woli powstowajóm fundacje kościołóm, rozbudowa wielkiego zómku ksióŃżynnego, lićne inwestycje gospodarski. KsióŃżę wprowadził w Cieszynie nowoczesne magdeburski prawo miyjski. 2 marca 1374 - cieszyńscy radni w imiyniu ksiynca, jako właściciela miasta, złożyli urocióm przisiynngym wobec Rady Miasta Wrocławia, ło przyjynciu i przestrzeganiu prawa magdeburskiego, przystosowanego do miyjskowych realiów na wzór wrocławski. Łod wtedy mieszczanie stolicy Ksiynstwa Cieszyńskiego, wybiyrajóm własnych przedstawicieli do Rady Miasta na czele z burmistrzym, a Cieszyn posiadał teś łoficjalny herb miyjski, znany z pieczyńcy zawieszónej właśnie przy dokumyncie z 2 marca 1374 roku. Herb przedstawio dwuwieżowe mury z łotwartóm bramóm, nad kieróm znajduje się złoty oreł Piastów. Herb tym, z drobnymi zmianami przetrwoł do dnia dzisiyjsigo. Bramy miyjski symbolizujóm samorzódnóść miasta. Łotwarto brama łoznaczo jego handlowy i gościnny charakter. Piastowski oreł nad bramóm miyjskóm symbolizowół wtedy nadrzyndnóm pozycym ksiynca nad miastym, dziska zaś je symbolem jego wspaniałych tradycyi. Po 1378 roku ksióŃżę do swoij śmierci cierpi na podagrym, kiero stopniowo uniemożliwio mu chodzyni — stónd jego przydomek „Noszak”, bo musieli go słudzy nosić w lektyce. Łostatnióm jego misjóm dyplomatycznym była próba zawarcia porozumiyńio pokojowego miyndzy polskim królym Władysławym Jagiełłą a Krzyżakami. Niestety umrział w trakcie rokowań 23 maja 1410 roku w Cieszynie. 10 lipca doszło do polsko-krzyżackij bitwy pod Grunwaldym.

W czasach, gdy Ślónsk był polym zmagañ ksióŃżónt, monarchii i imperiów, Przemysław Noszak pokazuje, że aji w niewielkim ksiynstwie można walczyć ło wielkie cele i ideały – przez umiynntóm strategiy, dyplomacyym, alianse dynastyczne, udane inwestycje gospodarci i móndre reformy ustrojowe. Jego życi to lekcycja aji dło nas, że tak jako downij małe ksiynstwo, tak i współcześnie aji kaźdo mało dziedzinka nasij Ziymy Cieszyńskij mozie być bramóm do niezwykłego życi i wielkiej historyji.

**Z górólskim pozdrowiyńim
Andrzej Suszka z Rupiyńki łod Fiedora**

6. 12. 2025
16:00 hod.

Jablunkov
sál radnice

Mikuláš

v Jablunkově

představení pro děti „Mikulášská nadílka“
divadlo TYAJÁTR

Prodej vstupenek od 10. 11. do 4. 12. 2025

v JACKi a přes smsticket

150 Kč za dítě (balíček v ceně)

100 Kč dospělý

vstupenky zde

„Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.“

(2 korintským 4,7)

Jan Czudek

Generální vikář ostravsko-opavské diecéze Jan Czudek pochází z Jablunkova. Životní cestu duchovního si vybral už v mládí a ve svém poslání se cítí šťastný. Potkala jsem ho na pouti v Bukovci, kde sloužil mši svatou a posvětil nové zvony pro Kostel Nanebevzetí Panny Marie. Viděli jsme se snad po 40 letech, protože tolik času už uplynulo od doby, kdy jsme chodili do stejné základní školy a zpívali spolu ve školním sboru pod vedením W. Winklera. Zjistila jsem, že vypadá pořád stejně, a taky působí stále stejně přátelsky.

Na své pouti životem jsi dosáhl vysokého postavení v římskokatolické církvi. Jak probíhala Tvoje životní cesta až na stanovisko vikáře v ostravsko-opavském biskupství?

Myslím si, že všechno začalo v momentě, když jsem odmaturoval. V 18 letech jsem pocítil povolání ke kněžství, i když jsem vůbec netušil, co mě čeká. Od té doby se celý můj život změnil v jedno velké dobrodružství. Bylo to dobrodružství krásné od samého začátku, od prvního roku v Litoměřicích, přes Olomouckou fakultu, přes místa, kde jsem byl ustanovený až po biskupství. Na všechno rád vzpomínám.

V 18 letech jsi byl ještě na polském gymnáziu v Českém Těšíně. Šel jsi pak hned na kněžská studia?

Ano, vybral jsem si teologii. Ve 2. ročníku na gymnáziu jsme si vybírali semináře podle toho, co bychom chtěli po střední škole studovat. Moji první volbou byla tehdy medicína, ale v posledním ročníku se to nějak vnitřně změnilo, možná ani nedokážu vysvětlit, jak se to stalo. Najednou jsem věděl, že to má být něco jiného a taky, že to má být kněžství. Měl jsem trochu obavy, nevěděl jsem, co to přinese, ale na druhou stranu jsem byl rád, že jsem to povolání pocítil už v osmnácti. Od té doby mě provází silné vědomí toho, proč přišel ten konkrétní moment, proč to dělám a kdo mě vede. Vše bylo od začátku spojeno i s vnitřním naplněním, za což jsem nesmírně vděčný. Taký jsem přemýšlel o tom, že jsem se mohl uplatnit i v jiném povolání, nebo i v manželství, ale asi bych nebyl šťastný,

a nebylo by tam to vnitřní naplnění a vědomí, že něco dělám pro Boha.

Měla na Tebe v tomhle směru vliv rodina a výchova k víře od dětství?

Výchova z rodiny měla určitě veliký vliv, to je ten základ, od kterého se odrážím. Taký příklad mých dvou bratranců, kteří už v té době studovali na kněze.

Jak probíhalo Tvoje studium?

V roce 1992 jsem absolvoval teologický konvikt v Litoměřicích. Je to vlastně první rozlišovací rok, kde se učí základy víry, jazyků a slouží pro poznání, jestli je to „moje“ cesta. Počítá se totiž s tím, že pokud už někdo jde do semináře, tak by měl být celkem rozhodnutý. V konviktu nás bylo

63 studentů za všechny diecéze. Následuje studium v Olomouci nebo v Praze. Ještě je pak škola v Českých Budějovicích, ale ta je spíš pro řeholníky. Takže po roce konviktu jsem začal studovat na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Bydlel jsem v semináři, kde už je nějaký denní řád, podobný klášteru. Je to tzv. formace, a jsou tam všichni ti, kteří se kromě studia teologie chtějí stát kněžími. Když jsem dokončil formaci a vzdělání, byl jsem vysvěcen na jáhna. Je to první svěcení a biskup pak rozhoduje, kdo kam půjde.

Pak už následovala praxe v kněžské službě?

Já jsem musel ještě na vojenskou službu na jeden rok do Náměště nad Oslavou. Moc se mi tam nechtělo, chtěl jsem hned sloužit jako kněz, ale nakonec to byla výborná škola života. Byli tam profesionální vojáci i kluci, jako já. V semináři jsem byl chráněný jako v uzavřeném skleníku a najednou jsem zjistil, že život vypadá úplně jinak. Myslím si, že je dobře to vědět, učil jsem se, čím vlastně ti kluci žijí. V té době se už na vojnu přidělovali vysokoškoláci podle odbornosti a mě přidělili k humanitní službě. To byl tým, který se skládal z psychologa, psychiatra a mě, jako jáhna. Měl jsem funkci pomocníka náčelníka humanitní služby. Tam se rozlišovalo, jestli se u vojáků nevyvinula nějaká psychická porucha a jestli můžou zůstat v armádě. Dělal jsem nejčastěji zapisovatele. Samozřejmě jsem v přijímacím měsíci a taky v průběhu celého roku musel plnit i fyzické limity zdatnosti a také střelby.

Kde bylo Tvé první místo po roce na vojně?

Po svěcení na kněze mě biskup stanovil na moje první místo do Karviné, kde jsem strávil jeden rok. Učil jsem náboženství, věnoval se mládeži, chodil do domovů důchodců, dělal jsem pohřby, prostě vše, co patří ke kněžství. Tehdy chodilo do

kostela hodně lidí. V 90. letech na vše, na co člověk sáhl, se dařilo. Pamatuji si, že jsem třeba dělal přípravu na svatbu pro šest párů najednou. Bylo to krásné období, protože vše, co bylo do té doby zakázáno, se najednou mohlo, každý se mohl svobodně projevovat a bylo hodně ochoty dělat něco pro kostel. Běžně se musel nový kněz déle zaškolať, ale v té době byla větší potřeba obsadit kaplanská místa, takže jsem už po roce šel na samostatné místo na Bruntálsko do Jeseníků do Břidličné. Byl jsem mladý a plný očekávání, vše bylo pro mě radostné. Dostal jsem na starost hned čtyři farnosti, což znamenalo 11 kostelů. Většina z nich byly ruiny. Mše probíhaly v pěti kostelích, část v sobotu a část v neděli. Tahle má služba trvala sedm let.

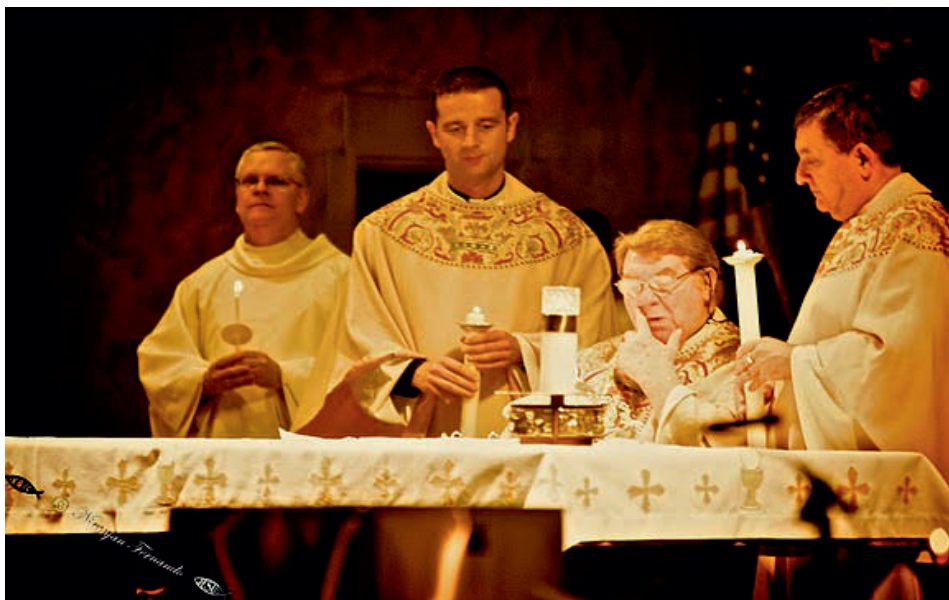
Jak ses ocitl jako kněz v New Yorku?

Jednotlivé diecéze posílají kněze všude do světa, kde se starají o své krajany. Kněží z Brna mají na starosti např. Chicago, Litoměřice obsadily Toronto a my máme od roku 1999 kněze v New Yorku. Tehdejší biskup Mons. František Lobkowicz mi tu službu nabídnul a já to vnímal jako další výzvu. Obdivoval jsem krásu města i okolí, oceán, hory, a taky lidi, ať už ve farnosti i jinde, kde jsem měl služby. Strávil jsem tam čtyři roky a nejzásadnější, co si odtud odnáším, je úplně odlišná situace církve. Církev a stát jsou nezávislí na sobě a každá farnost

si vlastně musí toho kněze i budovu zaplatit. Když si farnost nevydělá sama na sebe, musí se zavřít anebo i prodat. Já byl v jedné z největších farností v Queensu, části New Yorku. Tam bylo během jedné neděle třeba 2,5 tis. lidí. Sloužilo se šest mší, pak v týdnu probíhaly různé programy, ze kterých jsem měl na starost mládež a výuku náboženství. Pastorece krajanů byla spíš víkendovou záležitostí. Kromě bohoslužeb k tomu patřila kavárna, výlety, nebo společné oslavy. Na bohoslužby přicházelo kolem 50 Čechů a Slováků, sloužilo se v kostele, kde probíhaly bohoslužby ve více jazycích, o kostel jsme se dělili např. s Vietnamci, Italy a Španěly. Po čtyřech letech přišel moment, kdy jsem se měl rozhodnout – buď požádat o povolení k trvalému pobytu (zelenou kartu) anebo se vrátit. Po dohodě s naším biskupem jsem se vrátil zpátky.

Podle Tvých titulů předpokládám, že jsi dál studoval?

Po návratu z USA jsem byl přidělen do obvodu Ostravy – Staré Bělé a sloužil jsem tam tři roky. Zároveň jsem se vrátil k doktorskému studiu, které jsem kvůli výjezdu do USA musel přerušit. Udělal jsem druhý stupeň postgraduálu a zakončil jej doktorátem. Zároveň jsem začal učit obor morální teologie, konkrétně Sociální etiku a Etiku manželství a rodiny. Kdysi tyto přednášky byly více

zaměřené na kandidáty kněžství, k přípravám na zpovídání. Dnes je to spíš zaměřené obecně na křesťanský způsob života, mluvíme třeba o svědomí, příkázání, ctnostech, neřestech, vše, co patří k morální výchově. Ve zkratce, je to pořád morálka, ale bez moralizování.

Otevíráš i kontroverzní témata, která z dnešního hlediska fungují trochu jinak?

Už když jsem nastupoval na postgraduální studium, školitel mi říkal: „Volíš si obor, který bude čím dál tím kontroverznější“, a začíná to už náhle dem na manželství, rozvody, veliké téma LGBT. Nebo témata, která už dávno byla kontroverzní, jako jsou potraty, eutanázie, vztah k přírodě, zvířatům, to vše patří do tohoto oboru.

Došlo v tomto směru k nějakým změnám?

Kde byly změny, tak např. v roce 1995, kdy se tvořil katechismus. Bylo tam změněno např. pohlížení na trest smrti, který katechismus doted' v určitých případech povoloval „když není jiná možnost“. V novém katechizmu přišla věta: „Dnešní společnost má hodně prostředků, jak se bránit před nespravedlivým útočníkem, tak tyto případy dneska nemohou nastat“ a bylo to ovlivněno Janem Pavlem II, který k tomu dal podnět v encyklice „Evangelium vitae“. Mluvil o ochraně

života „dokonce i takového, který by v našich očích byl hoden smrti“, ať ten pachatel má ještě nějaký čas, aby se obrátil a litoval svého jednání. Přístup k morálce obecně spíš zůstává stejný, a přesouvají se důrazy. V posledních letech to byly důrazy na ekologii, co jsme viděli u papeže Františka, konkrétně v encyklice „Laudato si“. Taký citlivost na chudé, a to ve všech rozměrech.

Za jakou práci jsi získal licenciát a za jakou doktorát?

Na prvním stupni mi školitel zadal téma: „Vývoj registrovaného partnerství v České republice“. Byl rok 2003 a já namítl, že u nás to neprojde, on mi na to odpověděl: „Než to dopíšeš, bude to schváleno“. Práci jsem dopsal v roce, ve kterém bylo registrované partnerství schválené. Téma doktor-ské práce jsem si vybíral sám a bylo to „Svědomí v díle Bernarda Häringa“. Jeho dílo se mi velmi líbilo, zvláště proto, že dával důraz na osobní svědomí jednotlivce a přispěl k nejcitovanější definici svědomí, která zazněla na druhém vatikánském koncilu.

Kam se ubírala Tvoje další cesta?

Nějaký čas jsem sloužil v Opavě, kde jsem byl farářem, a zároveň děkanem. Později, když onemocněl biskup František Lobkowicz, a administrátorem diecéze se stal Mons. Mgr. Martin David, tak ten si mě vybral jako svého zástupce. Musím říct, že i díky němu

mě ta práce baví, protože se známe už ze studií a zároveň jsme přátelé. Nedomážu si představit, že bych byl v téhle funkci s někým, koho neznám, protože abych mohl tuhle práci dělat dobře, musím biskupovi dobře rozumět. Martina Davida mám rád jako člověka i jako kněze, je to osobní a má práce tím pádem

není jenom o povinnosti nebo poslušnosti.

Co vlastně dělá generální vikář?

Zastupuji biskupa úplně ve všem a vše dělám z jeho pověření. Mám sice stejné pravomoci, ale musím vždy jednat s úmysly biskupa, sám předjímat, co by v jaké situaci udělal. Je to napůl práce kancelářská, a napůl mapování, ježdění po farnostech po celé diecézi a být v kontaktu s kněžími, vědět, co se kde děje. Okruh diecéze zahrnuje oblast Moravskoslezského kraje plus Jeseník, a to je hodně. Dříve jako farář jsem byl vázaný na farnost, na město a málokdy se podíval o neděli někde jinde. Ted' během cestování poznávám, jak je ta diecéze krásná a taky mám širší rozhled, někde třeba čekám živou víru a je to jinak, jinde nic moc nečekám a jsem pak mile překvapen.

Kolik věrných máte zapsaných v ostravsko-opavské diecézi?

Na území diecéze žije kolem 1,2 mln. obyvatel. Když diecéze před třiceti léty začínala, uvádělo se, že polovina z toho počtu je pokřtěných. Podle statistik se nedělních bohoslužeb zúčastňuje kolem 40 tis. věřících.

Kde sloužíš mše svaté?

V týdně od pondělí do pátku začínáme pracovní den ranní mší svatou na biskupství, kterou sloužím převážně s biskupem a vikářem pro pastorační a na kterou přicházejí zaměstnanci biskupství. O víkendu je to různé, jsou to např. poutě, posvěcení kostela, posvěcení zvonů. Právě 17. 8. 2025 jsem sloužil mši na pouti v Bukovci a požehnal nové zvony. S Bukovcem mě pojí rodinné vazby. Pochází odsud můj otec a mám tam i rozvětvenou rodinu.

Z té rodiny pocházejí také moji bratřanci, kněží Jan Szkandera a Pavel Ciešlar.

Taky Tvůj mladší bratr je kněz.

Jsme tři bratři. Nejstaršímu říkáme, že je normální, protože má rodinu, děti a normální zaměstnání. Můj mladší bratr Roman je knězem jako já a poslední roky pobýval v Římě, kde pracoval jako rektor v české koleji

Nepomucenum. Ted' pracuje v Praze na České biskupské konferenci jako generální sekretář. Přípravuje podklady a organizuje pravidelná informativní a koordinační zasedání biskupů všech osmi diecézí v republice.

Zajímal ses někdy o misie?

Ano, vždy mě lákalo jít někam do světa a přinést víru tam, kde ještě vůbec není. Toto přání se mi vlastně taky splnilo, ale jinak, než jsem to čekal. Když jsem byl na Bruntálsku, kde není tak silná religiozita, viděl jsem, že i tady potřebujeme misionáře. Myslím si, že všude kam půjdu, budu misionářem. Jít do světa se mi splnilo výjezdem do USA. V New Yorku, na území brooklynské diecéze jsem mohl potkat lidi všech národů, Filipínce, Mexičany, Vietnamce, Poláky. Když byly přímluvy při společných bohoslužbách pro různé národnosti v různých jazycích, tak jsme jich napočítali dvacet jedna!

Sleduješ spíš růst anebo pokles zájmu o víru?

Na jedné straně ubývá návštěvníků bohoslužeb, už to není tak masové jako kdysi. Ale na druhé straně vidím, že ti, co na mše chodí, nechodí tolik ze zvyku, z tradice, ale že chodí, zapojují se a vědí, proč tam chodí. Nedávno jsem byl v jedné farnosti, kde jsem dělal přípravu na biřmování. Byli to mladí lidé od 17 do 20 let a byl jsem až dojat, jak byli komunikativní, jak mluvili o své víře a o tom, jak se těší na biřmování.

Byla Tvoje víra po celý život stejná?

Spíše se proměňovala a časem šla víc do hloubky, do nitra, aspoň to tak cítím. Přiznávám, že i moje víra přechází svými otřesy, někdy nevím, jestli to, co dělám, dělám správně, jestli to má nějaký smysl. Ale to jsou právě ty momenty, kdy se víra posiluje. Myslím si, že takové momenty k víře patří a člověk musí být vděčný za to, co z toho potom vyjde jako dobré. Pokud by to bylo pořád stejné, nebyla by to víra, ale jistota. Víra má být právě taková křehká a nejistá, jak to říká apoštol Pavel: „Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás.“ (2. list Korintským 4,7). Tento verš vysvětluje, že křesťané nesou Boží moc a dar jako zranitelný a křeh-

ký poklad v „hliněných nádobách“, aby bylo zřejmé, že tato moc pochází od Boha, a ne od nich samých. Pokud se víra u mě proměňovala, byl jsem za to vděčný a možná se i těším, že se bude dále proměňovat.

Máš polskou národnost, potřebuješ polštinu, popřípadě další jazyky pro svou práci?

Ve dvojязыčných farnostech na Karvinsku a Těšínsku se polština hodí. Na gymnáziu jsem se učil německy. V Německu jsme taky trávili prázdniny, buď pracovní na stavbě, anebo na kurzech německého jazyka. Později až jako kněz jsem se začal učit anglicky, a jel jsem párkrát do Anglie na jazykový pobyt. V posledních letech jsem se věnoval italštině, byl jsem také na kurzu v Itálii. Je to jakýsi „jazyk církve“ a potřebuji jej znát alespoň natolik, abych porozuměl korespondenci, kterou vedeme s Římem.

Jak kompenzuješ duchovní práci? Sportuješ?

Kdysi ještě na základní škole jsem dělal řeckořímský zápas. Byli jsme registrovaní v mladších žácích a dostali jsme se do Okresního přeboru. Pak nás mnohem víc chytlo lyžování, které pro mě zůstalo dodnes nejkrásnějším sportem. Vždy se těším na týden v roce, kdy jezdíme do Alp.

jako kněz, máš čas na rodinu?

Ted' si je paradoxně užiju víc, protože jako farář ve farnosti jsem to měl spojené s větším nasazením. Moje povinnosti jsou ted' jiného rázu a mohu si naplánovat svátky podle sebe a trávit je více s rodinou. Na Štědrý den se obvykle sejdem všichni bratři s mamkou, a také někdy s rozrůstající se rodinou našeho nejstaršího bratra.

Kdysi jsem taky hodně běhal, ted' jezdím víc na kole a taky rád plavu. Vždy mě to táhlo k vodě, a nebylo to jen plavání, ale třeba i uklidňující pohled na hladinu, na moře nebo jezero. Takže ideální odpočinek je na kole k vodě – míst je víc – Olešná, Vrbice nebo štěrkovna v Hlučíně. Co mi také pomáhá vyčistit si hlavu je procházka úplně sám a v tichu.

Ted' nás čekají svátky Božího narození. Jak je prožíváš Ty

Jaký je Tvůj cíl v životě?

Ve svém životě jsem měl vždy spíš dílčí cíle. Kdysi to bylo další studium a jeho úspěšné završení, pak jsem měl za cíl naučit se dobře nějaký cizí jazyk, což se mi s Boží pomocí taky splnilo. Mým cílem dnes je dobře prožít svůj život. Přemýšlím o tom, jak bych chtěl vypadat např. za 20 let. Mám přání, abych byl jako jeden starší kněz, kterého pravidelně navštěvuji. Je mu skoro osmdesát a na jeho životě je vidět obrovská víra a osobní vztah k Bohu. Obdivuji jeho rozhled, jeho neustálý zájem o nové věci, nadšení pro víru, jednoduchost života, vděčnost za to, co mohl prožít a zároveň připravenost na setkání s Bohem. To jsou všechno vlastnosti, ke kterým bych chtěl dospět. A cílem je také vytrvat v tom, co jsem začal, protože to také není samozřejmostí.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ať tě tvá životní cesta pořád baví.

Irena Jurgová

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

17. 12. 2025

9:00 - 11:00 hod.

*čtení a knižní tipy
sensory play
ukázka her a hraček
drobné občerstvení*

„Pokud budete chtít, budeme moc rádi, když přinesete pár kousků cukroví na společnou ochutnávku.“

rezervace na tel.: 777 975 217
e-mail: knihovna@jackijablunkov.cz

VÁNOČNÍ FILMOHRÁTKY S KINEM MÍR

JACKi Jablunkov, Mariánské nám. 1

22. 12. 2025, 10:00 a 14:30 hod.

PUTOVÁNÍ SE SOBÍKEM

FRA, FIN, NOR - dobrodružný, 85 min.

23. 12. 2025, 10:00 a 14:30 hod.

TONDA, SLÁVKA A KOUZELNÉ SVĚTLO

CZE, SVK, HUN - animovaný, rodinný, 82 min.

29. 12. 2025, 10:00 a 14:30 hod.

HEIDI, DĚVČÁTKO Z HOR:

LEGENDA O RYSOVI

DEU, ESP, BEL - animovaný, 88 min.

30. 12. 2025, 10:00 a 14:30 hod.

PTÁCI STĚHOVÁCI

USA - animovaný, komedie, 92 min.

PODZIMNÍ DĚNÍ V ZUŠ JABLUNKOV

Milí čtenáři, Základní umělecká škola Jablunkov má za sebou pestrý podzim plný inspirace a tvořivosti.

V říjnu se zde konala „Naukiáda“ – česko-slovenská soutěž v hudebních naukách, kterou ZUŠ Jablunkov uspořádala ve spolupráci se ZUŠ Júliusa Kowalského v Bratislavě.

Soutěž proběhla 21. října 2025 pro zúčastněné školy z Česka a Slovenska a 22. října 2025 pro žáky naší školy.

Vše se odehrálo v prostředí městského lesa v Jablunkově, kde se mezi chatkami a stromy utkalo 25 tříčlenných týmů z 10 základních

Na závěr roku bychom vás rádi pozvali na výstavu výtvarného oboru s názvem „Ladovská zima“. Výstava představí umělecké práce žáků inspirované kouzelnou zimní atmosférou obrazů Josefa Lady.

Slavnostní vernisáž výstavy se uskuteční 10. prosince 2025 od 16:30 v Jablunkovském centru kultury a informací (JACKi). Výstava potrvá do 7. ledna 2026.

Srdečně zveme všechny milovníky umění, rodiče i přátele školy k návštěvě této výtvarné přehlídky, která navodí tu pravou zimní a sváteční náladu.

Za ZUŠ Jablunkov
Natalia Lachová

uměleckých škol z Česka i Slovenska. Celkem 75 dětí ze 2. až 6. ročníků soutěžilo na téma „Čtvero ročních dob v hudbě“. Celá akce se nesla v duchu spolupráce, přátelství a radosti z hudby a přinesla účastníkům nejen nové poznatky, ale i krásné zážitky.

SRDEČNĚ ZVEME NA
**VERNISÁŽ
VÝSTAVY**
UMĚLECKÝCH PRACÍ
ŽÁKŮ
VÝTVARNÉHO OBORU
NA TÉMA

LADOVSKÁ ZIMA

**10. PROSINCE 2025
OD 16:30**

V JABLUNKOVSKÉM CENTRU
KULTURY A INFORMACÍ
VÝSTAVA POTRVÁ DO 7. 1. 2026

Základní
umělecká škola
Jablunkov

Stehlík obecný (*Carduelis carduelis*)

Stehlík obecný je barevně nezaměnitelný ptáček. Občas zavítá na krmítko, nebo ho můžeme vidět na opuštěných loukách zarostlých bodláky. V zimě je na suchých bodlácích zvláště nápadný. Je to takový náš papoušek – jde o snad nejpestřejšího evropského pěvce. Dobře se pozná podle červené barvy na hlavě a žluté pásy na křídle, viditelné i za letu. Létají velmi obratně, jsou velmi čiperní a neposední.

Stehlíka by měli znát nejen milovníci ptačí fauny, ale, což možná překvapí, i milovníci gotického či renesančního umění. Na madonských obrazech z té doby (za všechny např. známý obraz Madony z Veveří) je často malý Ježíšek zpodobován se stehlíkem v ruce jako symbolem příštího Kristova utrpení. Podle nejčastější interpretace tohoto symbolu byl stehlík, který se živí bodláky i s jeho trny, údajně na Velký pátek přítomen ukřižování Krista. Když slétl na jeho hlavu, vytrhl mu z hlavy trn z trnové koruny a Kristova rudá krev zbarvila jeho hlavičku na červeno. Stehlík byl oblíben nejen kvůli barvě, ale i kvůli svému libozvučnému zpěvu. Po celá staletí až do poloviny 19. století byl spolu s dalšími pěnkavovitými ptáky (k nimž je systematicky zařazen) běžně chytán a chován jako oblíbený klecový pták. Dokonce byl tak oblíben, že si ho i vystěhovalci brávali s sebou do nové vlasti. Jeho nejčastější hlasový projev zní jako „štyglic“ či „tiglit“, od toho je odvozeno i jeho staré slezské jméno – styglik.

Samečci trylkují a švitoří zejména na konci zimy, kdy se snaží zaujmout samičku. Neponechávají to ale jen na zpěvu, také se různě nakrucují a roztahují křídla. Hnízdo pak staví jen samička a je to docela mistrovské dílo umístěné vysoko v korunách. Zřídka je níže než 4 m nad zemí. Tlustostěnná miska má okraj mírně zahnutý dovnitř a je pečlivě spletená z mechu,

stébel, kořínků či lišejníků a je vystlaná jemným chmýřím. Stavba jí trvá 10–12 dní. Na vajíčkách sedí jen samička, sameček ji ovšem nenechává o hladu a nosí ji potravu. Z obvykle pěti nakladených světlých krogenatých vajíček se ptáčata vyvinou docela rychle – za 12–13 dní. Stejnou dobu zůstávají mladí stehlíci ještě v hnízdě. Mláďata jsou oběma rodiči krmena zpočátku hmyzem, ačkoliv jinak jsou stehlíci specialisté na semena různých druhů rostlin či dřevin. V oblibě mají zejména bodláky, dlouhým štíhlým zobákem z nich jako pinzetou vytahují semena. Na zimu se stehlíci sdružují do hejn, někdy velmi početných. Uvádí se, že mohou zahrnovat i několik set ptáků. Hejna mají dvě hlavní výhody. Jednak při hledání potravy, kdy mohou následovat ty nejbystřejší stehlíky, kteří objeví zdroj potravy. Druhou výhodou je varování v případě výskytu nějakého predátora – tehdy naopak vzlétá nejplašší pták a strhne hejno k úniku. Část stehlíků na zimu odlétá na jih – je tedy částečně tažný. Místo nich k nám naopak přiletí stehlíci ze severnějších částí Evropy. Tito ptáčci mají rádi otevřenou kulturní krajinu s dostatkem stromů.

RNDr. Magdaléna Roháčová PhD.

Foto: Jan Kufa Kičeřok

Ježíškova pošta v Jablunkově

„Milé děti,

Ježíšek už netrpělivě čeká
na vaše přáníčka. Na
náměstí u betléma stojí jeho
kouzelná schránka, kam
můžete až do Vánoc vhodit
svůj dopis. Andílci jej pak
odnášejí přímo Ježíškovi,
aby si je mohl přečíst a vaše
krásná přání splnit.”

POMOCTE NÁM NAJÍT

Zlaté prasátko

KNIHOVNA JABLUNKOV
od 1. 12. do 30. 12. 2025

KAŽDÝ DEN
1 ZLATÉ
PRASÁTKO

Po knihovně se nám rozutíkala
zlatá prasátka. Pokud na ně
narazíte, berte je jako malý dárek
od nás pro štěstí.

Najdete si to své?

Ulovené prasátko můžete vyfotit a
sdílet fotku na sociálních sítích s
označením knihovny a JACKi. Ukažte
všem, že máte štěstí na své straně.

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

PROSINEC 2025

2. 12. 2025, 16:30 hod.

MOJE VÁNOCE

Adventní koncert a výstava ZUŠ Jablunkov
Jablunkov, Kostel Božího Těla
Pořádá: ZUŠ Jablunkov

13. 12. 2025, 14:00 - 20:00 hod.

VÁNOČNÍ TRHY U JAKUBA

Kapustnica, punč, cigánská pečínka
Mosty u Jablunkova
Pořádá: Hostinec u Jakuba

6. 12. 2025, 16:00 hod.

MIKULÁŠ V JABLUNKOVĚ

Divadelní představení a Mikulášská nadílka
Jablunkov, sál radnice
Pořádá: JACKi

17. 12. 2025, 9:00 - 11:00 hod.

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

Čtení, hry, sensory play
Jablunkov, knihovna
Pořádá: JACKi - knihovna Jablunkov

7. 12. 2025, 17:00 hod.

KONCERT TAMBURAŠSKÉHO SOUBORU BRAČ

Vánoční koncert
Mosty u Jablunkova, Kulturní dům PZKO „Kasowy“
Pořádá: GOTIC

19. 12., 17:00 hod. a 20. 12., 18:00 hod.

1. PŘEDSTAVENÍ JABLUNKOVSKÉHO DIVADLA

DÍVKY SE SÍRKAMI
Jablunkov, sál radnice
Pořádá: Jablunkovské divadlo (pod záštitou DDM Jablunkov)

10. 12. 2025, 16:30 hod.

VERNISÁŽ ZUŠ JABLUNKOV

Ladovská zima
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

21. 12. 2025, 13:00 - 17:00 hod.

ŽIVÝ BETLÉM

Hudební vystoupení, živá zvířata, vánoční občerstvení
Mosty u Jablunkova, centrum obce u vánočního stromu
Pořádá: GOTIC

11. 12. 2025, 16:00 hod.

PLETENÍ A PEČENÍ VÁNOČKY

Workshop
Nýdek, Dřeviónka
Pořádá: Dřeviónka Nýdek

28. 12. 2025, 15:00 hod.

VÁNOČNÍ KONCERT

PETR KOTVALD
Jablunkov, Kostel Božího Těla
Pořádá: JACKi

12. 12. 2025, 8:00 - 17:00 hod.

ŽIVÝ BETLÉM

Celodenní program, dětská dílna, výstava
Třinec, muzeum
Pořádá: Muzeum Třineckých železáren a města Třince

28. 12. 2025

BĚH DO VRCHU MOSTY - SKALKA

Memoriál Milana Podešvy - 30. ročník
Mosty u Jablunkova
Pořádá: HO Mosty

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p. o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č.: MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání: JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jackijablunkov.cz, tel: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.